

едно гълъбче “ .

А Хрістодуль, подвизамъ отъ мило-
сърдіе рече: „Мирувайте, Елена моя! азъ
щъ имъ помогна съ божъ воля; ако и
да мълчяхъ, това направихъ, защото
размышлявахъ способа, какъ да спомо-
гнъ на тѣзи добръ майкъ и на нейно-то
момиченце“ . Тѣзи като рече, подаде
Радн столъ, а Славка съдна отстранъ
до Еленъ, а къщница-та Марія отиде да
приготви вечеръ.

Елена ся обрадва, защото Славка
щеше да прѣседн съ неж нѣколко дни.
Заведе ъ у стаж-тѣ си, и въ градинъ-
тѣ; показа ъ ковчежеца. Дѣто крыеше
дрѣхы-ты си, цвѣтіе-то и гълъбче-то си.
За малко врѣмя и двѣ тѣ тѣя достолю-
бимы момиченца спрителихъ ся тѣсно по-
мѣжду си, зашто и двѣ-тѣ бѣхъ родены съ
прѣкрасны чювствованія, а възпитаніе-
то бѣше развило още по-вече сърдечны-
ты имъ расположенія.

Подеръ четири петь дни Хрістодуль
ся завърна. Добра новина! извика ваши-
ти неріятели напустихъ свои-ты неправе-